

[Himmelstrup.]

ikke slaa meget fejl — omfatter $\frac{1}{3}$ af samtlige Toldlovens Beskyttelsessatser. Vi fra Venstres Side nedlagde Indsigelse mod, at Lovforslaget behandlede saa hurtigt; vi vandt en Dag, men det var naturligvis ganske utilstrækkeligt, og Følgen var en utilfredsstillende Udvalgsbehandling. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg finder, det er en Hensynsløshed over for Oppositionen at gaa frem paa denne Maade, en Hensynsløshed, som meget vanskeliggør et forstaaende Samarbejde med den højtærede Regering paa dette Omraade.

De Forslag, der er Tale om her, er jo af vidt forskellig Karakter. Men de er alle sammen Udtryk for en skrap indirekte Beskatning, og det maa man gøre sig klart, at jo længere disse Love virker, selv om de er gennemført som midlertidige, i des højere Grad lægger de sig fast i det almindelige Prisniveau og bliver vanskeligere og vanskeligere at komme af med. Det gælder for de almindelige Afgiftsloves Vedkommende, og det gælder i endnu højere Grad med Hensyn til de Love, som indeholder en betydelig Beskyttelse af bestaaende Virksomheder. Nu er Forholdet jo dette, at navnlig de tre første af de Love, som omhandles i det samlede Forslag, vi her har til Behandling, og som stammer dels fra Tiden før Kriseforligene, dels fra de skiftende Kriseforlig, Kriseforliget af Oktober 1931, af Juni 1932 og senere, jo i væsentlig Grad tager Sigte paa Luksusvarer, og dér har vi altid været af den Opfattelse, at paa dette Omraade skulde man ikke være saa varsom med at træde ind for en øget Beskatning. Jeg vil dog i Tilslutning til min Omtale af de Afgiftslove, som findes i Forslaget paa Side 2 og 3, og hvis Enkeltheder jeg mener vi kommer til mere indgaaende at behandle i det kommende Udvalg, gerne sige, at det vil i visse Kredse have vakt nogen Skuffelse, at Finansministeren har foreslaaet den 5 Øres Tillægsafgift for Benzin opretholdt i sit fulde Omfang som en Statsindtægt. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, om man i det kommende Udvalg kunde drøfte Muligheden af at overføre i det mindste en Del af det Beløb, der er Tale om her, til Motorafgiften, til Vejmillionerne, altsaa til Fordel for Kommunerne. Men ellers vil jeg sige med Hensyn til de Forslag, som her er Tale om at forlænge til midt ind i Sommeren 1935, at vi fra vor Side erkender, at saaledes som den almindelige økonomiske Politik er ført, skal der jo skaffes Dækning, hvis

man ikke skal tage sin Tilflugt til at dække Driftsunderskud ved Laan, hvad der vil være meget uheldigt, og vi tilsiger derfor de væsentligste af disse Forslag en velvillig Behandling.

Dette gælder dog ikke det Forslag, som er opført under Nr. 4 i det samlede Forslag, nemlig den meget omfattende Toldlovsændring, som blev gennemført den 15. Oktober 1932, hvorved vi i Virkeligheden her i Danmark brød afgørende med den toldpolitiske Linie, der hidtil har været vor, og gik over i en Toldbeskyttelse af næsten amerikansk Karakter. Det er for saa vidt betegnende, at den højtærede Regering foreslaar denne Toldlov forlænget, samtidig med at den amerikanske Præsident — jeg har i det mindste læst det i et engelsk Blad, og der var vist ogsaa en Radiomeddelelse om det i Aftes — nu paatænker at ændre den amerikanske Beskyttelsespolitik gennem en Sænkning af de eksorbitant høje Toldsatser, der gælder derovre. Vi fortsætter derimod efter samme Linie, og det til Trods for, at dette Lovforslag, saa vidt jeg kan se, i det mindste finansielt har været en Skuffelse.

Under Drøftelsen af dette Forslag i Efteraaret 1932 opgav den højtærede Finansminister, at han regnede med en Indtægt af dette Lovforslag paa 5 Mill. Kr. for et Halvaar, altsaa 10 Mill. Kr. for et helt Aar. I den Redegørelse, som Finansministeren i Januar tilstillede Finansudvalget om det finansielle Udbytte af de Indtægtslove, der var vedtaget siden 1. Oktober 1931, har Finansministeren opført Indtægten af Loven af 15. Oktober 1932 til kun 6,2 Mill. Kr. Nu erkender jeg, at der ved Loven af 29. April 1933 er sket visse Ændringer heri, men til Trods for, at det altsaa finansielt ikke spiller saa stor Rolle, foreslaar altsaa den højtærede Regering ogsaa denne Lov forlænget. Det var vi imod i 1932, det er vi imod den Dag i Dag. I 1932 appellerede vi meget indtrængende navnlig til Det radikale Parti her i Salen om ikke at gaa med til dette. Jeg rettede en indtrængende, tør jeg sige, personlig Appel til den højtærede Indenrigsminister og mindede ham om, hvorledes vi under tidligere Forhandlinger, i 1926 og 1927, stod sammen om at hindre de Tendenser, som fik en saa blomstrende Udfoldelse i det Forslag, der var Tale om. Jeg rettede ogsaa en Henvendelse til den højtærede Udenrigsminister, som 8 Dage i Forvejen paa det jyske Landbodelegeretmøde havde udtalt sig om Toldpolitik og Toldbeskyttelsespolitik og kaldt den almindelige Tendens for „et Greb i Galskabens Pose“, det Greb, som Udenrigsmini-